

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

401. Circa dictos tres menses à Concilio permissos quietis, & recreationis
causâ sumendos continuè vel interpolatim, quid observandum ulteriùs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

Questio 401. Circa dictos tres menses à Concilio permisso quietis & recreationis causā sumendos continuè vel interpolatim, quid observandum ulterius?

R Espondeo sequentia ex Garc. Primò, dictos tres menses singulos continere triginta dies. Garc. p. 3. c. 2. n. 306. citans Abbat. in c. lices. de suppl. negl. Menoch. de arb. l. 2. casu 50. à num. 12. accipiendo singulos pro duodecima parte anni docent Lamb. de jurep. p. 2. l. 2. q. 1. a. 14. n. 3. & Sanch. de matr. l. 2. d. 24. n. 20. et si in materia suspensio- nis illos aliter computet Suar. de cens. d. 29. f. 1. n. 5.

2. Secundò hanc trimestrem absentiam tunc habere locum, si constitutio aut consuetudo Ecclesie requirat servitium totius anni, cum residentia totius anni sit nimis rigida, oporteatque juxta fragilitatem humanam indulgeri tempus aliquod ad recreationem corporis & animi. Garc. n. 312. referens pro hoc declarat. S. Congregationis.

3. Tertiò posse Canonicos ceterosque illos uti beneficio trium istorum mensium, nullā causā aut perita licentia, cum Concilium absolute permittrat illam licentiam ob aliquam recreationem, & vacationem à labore, ne sit nimis dura residentia. Garc. nu. 314. juxta plures, quas refert, S. Congregationis declarationes contra Navar. de orat. c. 5. n. 20. docentem non posse Canonicos &c. sine rationabili causa pro solo suo libitu, uti dicta absentia &c.

4. Quartò non posse tamen juxta eadēm declarationes apud Garc. n. 315. omnes simul abesse, aut tot, ut Ecclesia debito suo destitutur servitio; quorū autem simul abesse possint, relinquendum arbitrio Episcopi & Capituli.

5. Quintò, cavendum quoque, ne dicta absentia incurrat in Natali Domini, aut Paschate, similibusve maximis solennitatibus. Zerol. in praxi Episc. p. 1. v. privatio. & Zechus de rep. Eccl. tit. de beneficiis. num. 6. juxta monitionem S. Congregat. apud Garc. n. 316. & 317. quamvis n. 318. dicat id non observari in Hispania, nec taxati ibi numerum eorum, qui simul abesse possunt; eo quod regulariter in Ecclesiis Hispaniæ competens numerus remaneat. Recitat etiam Paxjord. loc. cit. n. 73. declarationem S. Congregat. cuius authenticum exemplum dicit apud te exitare hujus tenoris: Etsi S. Congregatio declaravit, nullam requiri licentiam, ad hoc, ut Canonicis in mensibus à Concilio concessis abesse possint; censuit tamen hanc declarationem locum non habere, quoties Canonicus abesse voluit extra diocesin, perinde hoc casu Episcopi licentiam esse obtinendam: exterum Episcopum non debere illam absque rationabili causa negare. &c.

6. Sextò posse pro dicto tempore simul abesse coadjutorem, & coadjutum, nisi obstat speciale statutum. Paxjord. ibid. num. 74. citans Monetam de optione Canonic. q. 8. n. 172. Navar. de Cler. agrotant. consil. 1. num. 6. Sanctarell. &c.

Questio 402. Num ipsis tribus mensibus, qui dantur recreationis causā, absentes non solum lucentur fructus, seu grossam, sed etiam distributiones quotidianas, maximè tante tali consuetudine & ordinatione?

R Espondeo negativè juxta Text. c. unici. de Cler. non resid. in 6to. & c. 12. seb. 24. Trid. Garc. p. 3. c. 2. n. 249. citans Paris. de resign. l. 1. c. 10. nu. 65. P. Leuren. Fori Benef. Tom. I.

Zerol. & Zech. l. cit. Gonz. & alios, & sic declaravit S. Congregatio apud Garc. his expressis: Absentes recreationis causa non lucentur nisi fructus prebendarum, non autem distributiones quotidianas, sive antiquae, sive nove, quae sunt distincte à prebendis &c. & vacante unius, aut plurium mensium, quibus absentes percepire solebant distributiones subtaria sunt, &c. Adit Pirh. de Cler. non resid. n. 94. nulla particulari consuetudine aut statuto induci posse, ut distributiones (idem est de portionibus anniversariorum) quæ ex prima sua institutione, seu fundatione tantum ius dari debent, qui divinis officiis sunt praesentes, dentur absentibus, cum talis consuetudo, utpote cedens in detrimentum cultus divini, reprobatur in Trident. cit. c. 12. Idem procedere, etiam si Canonicatum omnes fructus sint distributiones quotidianæ, tenet Garc. num. 252. ob declaracionem Sac. Congregat. quam citat num. 250. nisi forte contrarium sit in Ecclesia aliqua statutum à Papa ex certa scientia confirmatum, quale esse in Ecclesia Abulensi ait n. 253. Nihilominus Pirh. loc. cit. sentit contrarium, nempe si fructus beneficii in solis distributionibus consistant; eo quod Ecclesia non habeat prebendas, sed dentur quotidie singulis pro vieti certi proventus in fructibus, vel pecunia, hos proventus, seu distributiones minus propriæ tales dari debere etiam absentibus, quibus jure communi, vel speciali, vel ex privilegio proventis beneficiorum debeantur, eo quod tunc potius sint prebendas, quam distributiones, citatque pro hoc Gl. in cit. c. unic. Imò probabile dicir, quod quando ex communibus proventibus Capituli pars aliqua deducitur, vel olim deducta fuit in distributiones convertenda, consuetudine vel statuto induci possit, ut absentes ex justa causa, & in specie tribus illis mensibus, quos Trid. concedit non residentes eas etiam distributiones istorum mensium percipiant; eo quod cum distributiones haec in locum prebendæ succedant, utpote quæ ex prebendis detraheantur, de iis substituantur, de iis judicetur sicut de prebendis, & eadem de iis sit dispositio, subrogato Sapiente ejus naturam, in cuius locum subrogatur, citatque pro hoc Probum in addit. ad Jo. Monach. & Laym. l. 4. r. 2. c. 7. n. 3.

Questio 403. Circa causas justæ absentia habentium dignitates, Canonicatus &c. num. omnis causa justæ excusans à residentia faciat etiam fructus lucrifici pro rata istius justæ absentia?

R Espondeo negativè: fructus enim non lucrificant in absentia, nisi in casibus à jure exceptis. Garc. p. 3. c. 2. n. 340. citans Rebuff. in praxi, tit. de dispens. de non resid. n. 22. Sic dispensatus de non residendo non potest recipere fructus beneficii, nisi concedatur hoc ipsum distincte in dispensatione. Garc. ibid. citans Felin. in c. fin. de Magist. n. 3. Item Canonicus ingrediens religionem non lucentur anno probationis fructus, etiamsi sit justè excusat à residentia. Garc. num. 341. Item Canonicus electus, seu nominatus ad Episcopatum Italiae, qui debet Romæ examinari, dum vadit Romam, justè abest, & tamen interea nullos lucentur fructus. Garcias n. 342. Neq; his obstat, quod ex dispensatione obtinens duos Canonicatus, vel dignitates, & residens in uno lucentur fructus alterius; nam è ipso quod dispensatur ad duos Canonicatus, censetur dispensatus, ut in absentia percipiat fructus